

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI - SECȚIA A II-A PENALĂ
DOSAR NR. 12265/299/2019 (3544/2019)

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 11.03.2020

Curtea constituită din:

PREȘEDINTE: AB

JUDECATOR: CD

GREFIER: EFG

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București este reprezentat de **procuror HI**.

Pe rol, se află soluționarea apelului declarat de inculpatul **JKL** împotriva sentinței penale nr.788/19.11.2019, pronunțate de Judecătoria Sectorului 1 București, în dosarul nr. 12265/299/2019.

La apelul nominal, făcut în ședință publică, **răspunde** apelantul-inculpat **JKL**, personal, aflat în stare de arest preventiv și asistat de avocat MN (cu delegația de substituie depusă la dosarul cauzei), în substituirea apărătorului din oficiu, avocat OPQ, cu delegație pentru asistență juridică obligatorie nr. 641, din data de 13.01.2020, emisă de Baroul București, aflată la fila nr. 8 din dosar, **lipsă fiind** intimata-parte civilă RS.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Se face referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Curtea arată că s-a repus cauza pe rol pentru discutarea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept cu privire la următoarea întrebare:

”În cazul în care o infracțiune (A) este concurentă atât cu infracțiunea ce reprezintă primul termen (B), cât și cu infracțiunea ce reprezintă al doilea termen (C) al unei recidive postcondamnatorii, operațiunea de stabilire a pedepsei rezultante implică:

1. Aplicarea întâi a regulilor recidivei postcondamnatorii cu privire la pedepsele stabilite pentru infracțiunile B și C, rezultanta fiind ulterior contopită, potrivit regulilor concursului de infracțiuni, cu pedeapsa stabilită pentru infracțiunea A, concurentă atât cu infracțiunea B, cât și cu infracțiunea C? sau

2. Aplicarea regulilor concursului de infracțiuni între pedepsele stabilite pentru infracțiunile A și B, rezultantei fiindu-i aplicate ulterior regulile recidivei postcondamnatorii prin raportare la pedeapsa stabilită pentru infracțiunea C, considerând că intervenția recidivei duce la ruperea concurenței dintre infracțiunile A și C?”.

Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, arată că este de acord cu sesizarea ICCJ. Pe această chestiune de drept ICCJ nu s-a mai pronunțat, fiind utilă inclusiv în cauza de față.

Apărătorul apelantului-inculpat, având cuvântul, formulează aceleași concluzii.

Apelantul-inculpat, având cuvântul, arată că este de acord.

Curtea reține cauza în pronunțare în privința sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept. În continuare, pune în discuție legalitatea și temeinicia măsurii arestării preventive dispusă față de inculpatul Stan Cristian Adrian.

Curtea pune în discuție legalitatea și temeinicia măsurii arestării preventive luate față de inculpat.

Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, apreciază măsura ca fiind legală și temeinică întrucât subzistă motivele care au fost avute în vedere la luarea măsurii, iar privarea de libertate este necesară pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal și împiedicării sustragerii inculpatului de la judecată, precum și pentru prevenirea săvârșirii de infracțiuni. De asemenea, este proporțională cu gravitatea acuzației adusă inculpatului.

Apărătorul apelantului-inculpat, având cuvântul, arată că inculpatul este de acord cu menținerea măsurii preventive.

Apelantul-inculpat, având cuvântul, arată că este de acord cu menținerea măsurii preventive.

Curtea reține cauza în pronunțare în privința legalității și temeiniciei măsurii arestării preventive.

CURTEA,

A. Deliberând asupra legalității și temeiniciei măsurii arestului preventiv față de apelantul- inculpat JKL constată următoarele:

Prin sentința penală nr. 788/19.11.2019 a Judecătoriei Sectorului 1 București, pronunțate în dosarul nr. 12265/299/2019, s-au dispus următoarele:

„ În baza art.228 alin.1 rap. la art.229 alin.3 lit.f) C.pen. cu aplic. art.41 alin.1 C.pen. rap. la art.43 alin.1 C.pen. și aplic. art.396 alin.10 C.proc.pen., condamnă pe inculpatul JKL (fiul lui M și I, născut la data de - în Mun. B sector 1, dom. în Oraș C., str. V. nr., jud. I, posesor C.I. seria - nr. - și CNP -), la pedeapsa de 3 (trei) ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de furt calificat în stare de recidivă postcondamnatorie (faptă din 25.03.2019).

În baza art.67 alin. 2 C.pen. aplică inculpatului pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prev. de art. 66 alin.1 lit. a și b C.pen., respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, pe o durată de 5 ani, pedeapsa complementară urmând a se executa conform art. 68 alin.1 lit.c C.pen., după executarea sau considerarea ca executată a pedepsei principale.

În baza art. 65 alin. 1 și 3 C.pen. aplică inculpatului pedeapsa accesorie a interzicerii drepturilor prev. de art. 66 alin.1 lit. a și b C.pen., respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, pe durata executării pedepsei principale.

În baza art.332 alin.1 C.pen. cu aplic. art.41 alin.1 C.pen. rap. la art.43 alin.1 C.pen. și aplic. art.396 alin.10 C.proc.pen., condamnă pe inculpatul JKL la pedeapsa de 2 (doi) ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de distrugere sau semnalizare falsă în stare de recidivă postcondamnatorie (faptă din 25.03.2019).

În baza art.67 alin. 2 C.pen. aplică inculpatului pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prev. de art. 66 alin.1 lit. a și b C.pen., respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, pe o durată de 3 ani, pedeapsa complementară urmând a se executa conform art. 68 alin.1 lit.c C.pen., după executarea sau considerarea ca executată a pedepsei principale.

În baza art. 65 alin. 1 și 3 C.pen. aplică inculpatului pedeapsa accesorie a interzicerii drepturilor prev. de art. 66 alin.1 lit. a și b C.pen., respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, pe durata executării pedepsei principale.

În baza art.38 alin.1 C.pen., constată că infracțiunile deduse judecării în prezenta cauză sunt concurente.

În baza art.39 alin.1 lit.b C.pen., aplică inculpatului pedeapsa cea mai grea de 3 (trei) ani închisoare, la care adaugă un spor de o treime din cealaltă pedeapsă stabilită (1/3 din 2 ani închisoare), inculpatul urmând a executa pedeapsa rezultantă de 3 (trei) ani și 8 (opt) luni închisoare.

În baza art.45 alin.3 lit.a) C.pen., aplică inculpatului pedeapsa complementară a interzicerii exercitării dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și a dreptului de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, pe o durată de 5 ani, pedeapsa complementară urmând a se executa conform art. 68 alin.1 lit.c C.pen., după executarea sau considerarea ca executată a pedepsei principale.

În baza art.45 alin.5 C.pen. rap. la art.45 alin.3 lit.a) C.pen., aplică inculpatului pedeapsa accesorie a interzicerii exercitării dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și a dreptului de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, pe durata executării pedepsei principale.

Constată că prin sentința penală nr.2333/08.11.2018 a Tribunalului București, definitivă prin decizia penală nr.450/A/01.04.2019 a Curții de Apel București – Secția a II-a Penală a fost anulată liberarea condiționată dispusă prin sentința penală nr.2527/20.11.2018 pronunțată de Judecătoria Ploiești cu privire la condamnarea la pedeapsa de 1 an, 10 luni și 470 de zile închisoare aplicată prin sentința penală nr.95/27.02.2018 a Judecătoriei Sectorului 6 București, definitivă prin decizia penală nr.537/18.04.2018 a Curții de Apel București – Secția a II-a Penală.

În baza art.43 alin.1 C.pen., adaugă la pedeapsa rezultantă de 3 (trei) ani și 8 (opt) luni închisoare aplicată prin prezenta, pedeapsa de 4 ani, 6 luni și 480 de zile închisoare la care inculpatul a fost condamnat prin sentința penală nr.2333/08.11.2018 a Tribunalului București, definitivă prin decizia

penală nr.450/A/01.04.2019 a Curții de Apel București – Secția a II-a Penală, inculpatul **JKL** urmând a executa în final pedeapsa de 8 (opt) ani, 2 (două) luni și 480 (patrusuteoptzeci) de zile.

În baza art.45 alin.3 lit.b) C.pen., contopește pedeapsa complementară stabilită în prezenta cauză cu pedeapsa complementară aplicată inculpatului prin sentința penală nr.2333/08.11.2018, inculpatul urmând a executa pedeapsa complementară a interzicerii exercitării dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și a dreptului de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, pe durata maximă de 5 ani prev. de art.66 alin.1 C.pen., în condițiile art. 68 alin.1 lit.c) C.pen.

În baza art.45 alin.5 C.pen. rap. la art.45 alin.3 lit.b) C.pen., contopește pedeapsa accesorie stabilită potrivit prezentei cu pedeapsa accesorie aplicată prin sentința penală nr.2333/08.11.2018, inculpatul urmând a executa pedeapsa accesorie a interzicerii exercitării dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și a dreptului de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, pe durata executării pedepsei principale.

În baza art. 399 alin.1 C.proc.pen. menține arestarea preventivă a inculpatului **JKL**, arestat în baza MAP nr. 34/UP/11.04.2019 emis de Judecătoria Sectorului 1 București.

În baza art.72 alin.1 C.pen., deduce din pedeapsa principală rezultantă aplicată inculpatului un număr de 180 de zile, precum și perioada de la 11.02.2017 la 27.11.2018 și de la 07.04.2019 la zi.

Anulează formele de executare emise în baza sentinței penale nr.1502/F/04.10.2019 a Tribunalului București – Secția I Penală definitivă și dispune emiterea unor noi forme de executare potrivit prezentei.

În baza art. 397 alin. 1 C.proc.pen. și art. 25 alin.1 C.proc.pen., respinge ca rămasă fără obiect acțiunea civilă exercitată de Compania Națională de Căi Ferate – Regionala C.F. București împotriva inculpatului **JKL**, prin încheierea acordului de mediere nr. 71/18.07.2019 între partea civilă și inculpatul D M-I.”

S-a reținut, în acest sens, în esență, că:

Prin rechizitoriul nr. 2655/P/2019 din data de 24.04.2019, înregistrat pe rolul acestei instanțe la data de 25.04.2019 sub nr. 12265/299/2019, s-a dispus trimiterea în judecată a inculpaților D M-I și **JKL**, cercetat în stare de arest preventiv, pentru săvârșirea, în concurs real și în stare de recidivă postcondamnatorie, a infracțiunilor de furt calificat, faptă prevăzută de art. 228 alin. 1 – 229 alin. 3 lit. f) Cod Penal și distrugere și semnalizare falsă, faptă prevăzută de art. 332 alin. 1 Cod Penal, ambele cu aplicarea art. 38 alin. 1 Cod Penal, a art. 41 alin 1 Cod Penal și art. 43 alin. 1 Cod Penal.

Prin actul de sesizare s-a reținut că în data de 25.03.2019, în jurul orelor 15.30 inculpații D. M.-I. și **JKL** au sustras cabluri electrice ce alimentează semnalele de dirijare a traficului feroviar și din cauza aducerii în stare de neîntrebuințare a semnalelor, au pus în pericol siguranța feroviară, în sensul că nu au mai fost verificate condițiile de siguranță feroviară la primirea și expedierea trenurilor, cauzând astfel un prejudiciu total de 7066.09 lei, nerecuperat.

Împotriva acestei sentințe a formulat apel inculpatul **JKL**, dosarul fiind înregistrat pe rolul Curții de Apel București la data de 30.12.2019.

Analizând legalitatea și temeinicia măsurii preventive, Curtea reține următoarele:

Potrivit art. 362 alin. 2 din Codul de procedură penală, în cauzele în care față de inculpat s-a dispus o măsură preventivă, instanța este datoare să verifice, în cursul judecății, în ședință publică, legalitatea și temeinicia măsurii preventive, procedând potrivit dispozițiilor art. 208 Cod de procedură penală.

Conform art. 208 alin. 4 din Cod de procedură penală în tot cursul judecății, instanța, din oficiu, verifică periodic, dar nu mai târziu de 60 de zile, dacă subzistă temeiurile care au determinat menținerii măsurii arestării preventive dispuse față de inculpat.

Detenția inculpatului, la acest moment, se bazează pe o condamnare, chiar nedefinitivă, între cele două elemente existând legătură de cauzalitate, iar probele administrate până la acest moment procesual nu au făcut să înceteze presupunerea rezonabilă că inculpatul ar fi săvârșit faptele pentru care a fost trimis în judecată și condamnat în primă instanță, fiind îndeplinite condițiile prevăzute de art. 223 alin. 1 din Noul Cod de procedură penală.

Exigențele art. 223 alin. (2) C.p.p. sunt și ele îndeplinite, reținându-se că inculpatul ar fi săvârșit infracțiunea de furt calificat și, pe baza evaluării gravității faptei, a modului și a circumstanțelor de comitere a acesteia, și a altor împrejurări privitoare la persoana acestuia, se constată că privarea de libertate este necesară pentru înlăturarea unei stări de pericol pentru ordinea publică.

Totodată, în raport de incidența lor, asemenea fapte neurmte de riposta ferma a societății ar întreține climatul infracțional și ar crea făptuitorilor impresia ca pot persista în sfidarea legii; o asemenea lipsă de reacție a autorităților ar echivala cu o încurajare tacită la săvârșirea altor fapte similare cu consecința scăderii încrederii populației în capacitatea de protecție a statului, ceea ce inevitabil ar duce la tulburarea stării de normalitate denumită de legiuitor ordine publică.

Se constată, așadar, că privarea de libertate a inculpatului este necesară pentru înlăturarea riscului comiterii unor fapte similare și, implicit, a unei stări de pericol pentru ordinea publică.

Curtea apreciază că măsura arestării este proporțională cu gravitatea acuzației aduse și, totodată, necesară pentru a asigura buna desfășurare a procesului penal, o altă măsură mai puțin restrictivă neavând aptitudinea de a garanta adecvat că inculpatul va respecta toate obligațiile procesuale ce-i revin în această calitate.

Pentru aceste considerente, având în vedere că legătura de cauzalitate între condamnarea primei instanțe și detenția provizorie nu s-a rupt o dată cu trecerea timpului, iar durata detenției este rezonabilă prin raportare la gravitatea acuzațiilor aduse, instanța reține că măsura arestării preventive își păstrează caracterul legal și temeinic astfel încât, în baza art.420 alin. 11 rap. art. 362 alin. 2, art. 208 alin. 3 și 4 și art.207 alin.4 C .proc. pen. va constata legalitatea și temeinicia măsurii arestării preventive luate față de inculpatul JKL, măsură pe care o va menține (MAP nr. 34/UP/11.04.2019 emis de Judecătoria Sectorului 1 București).

De asemenea, Curtea mai reține și că perioada scursă de la momentul luării măsurii preventive și până în prezent nu este de natură a diminua/estompa rezonanța socială a faptei presupus comise și prin aceasta a stării de pericol pentru ordinea publică, astfel că la acest moment, luarea față de inculpat a unei măsuri alternative, cum ar fi arestul la domiciliu sau controlul judiciar, prevăzute de art.202 alin.4 lit.b sau d C.pr.pen., nu ar fi suficientă pentru realizarea scopurilor prevăzute de art.202 alin.1 din același cod.

B. Referitor la sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea dezlegării unei chestiuni de drept:

I. Constată admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, potrivit dispozițiilor art.475 din Codul de procedură penală, motivat de faptul că:

1. Curtea de apel este investită cu judecarea cauzei în apel și, potrivit dispozițiilor art.552 C.p.p., hotărârea instanței de apel rămâne definitivă la data pronunțării acesteia, fiind astfel îndeplinită condiția prevăzută la art. 475 C.p.p. referitoare la soluționarea cauzei în ultimă instanță.

2. În speță, a fost identificată, din oficiu, o chestiune de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei, și anume dacă:

”În cazul în care o infracțiune (A) este concurentă atât cu infracțiunea ce reprezintă primul termen (B), cât și cu infracțiunea ce reprezintă al doilea termen (C) al unei recidive postcondamnatorii, operațiunea de stabilire a pedepsei rezultante implică:

1. Aplicarea întâi a regulilor recidivei postcondamnatorii cu privire la pedepsele stabilite pentru infracțiunile B și C, rezultanta fiind ulterior contopită, potrivit regulilor concursului de infracțiuni, cu pedeapsa stabilită pentru infracțiunea A, concurentă atât cu infracțiunea B, cât și cu infracțiunea C? sau

2. Aplicarea regulilor concursului de infracțiuni între pedepsele stabilite pentru infracțiunile A și B, rezultantei fiindu-i aplicate ulterior regulile recidivei postcondamnatorii prin raportare la pedeapsa stabilită pentru infracțiunea C, considerând că intervenția recidivei duce la ruperea concurenței dintre infracțiunile A și C?”

De lămurirea acestei chestiuni de drept depinde soluționarea pe fond a cauzei, dat fiind că:

- dacă se consideră că se aplică mai întâi regulile recidivei postcondamnatorii pentru infracțiunile B și C și ulterior cele ale concursului cu infracțiunea A, operațiunea care trebuie urmată, teoretic, ar fi aceea de **descontopire** a pedepsei rezultante de 4 ani 6 luni și 480 zile de închisoare, la care inculpatul a fost condamnat prin sentința penală nr. 2333/08.11.2018 a Tribunalului București, definitivă prin decizia penală nr. 450/A/01.04.2019 a Curții de Apel București; ulterior acestei operațiuni, în aplicarea regulilor recidivei postcondamnatorii, se dispune revocarea liberării condiționate din pedeapsa de 1 an 10 luni și 470 de zile închisoare aplicată prin sentința penală nr. 95/27.02.2018 a Judecătoria Sectorului 6 București, definitivă prin decizia penală nr. 537/18.04.2018 a Curții de Apel București, se cumulează

pedeapsa aplicată în prezentul dosar cu restul rămas neexecutat de 363 zile închisoare; rezultanta astfel aplicată ar urma să fie contopită cu pedepsele aplicate inculpatului prin sentința penală nr. 2333/08.11.2018 a Tribunalului București, definitivă prin decizia penală nr. 450/A/01.04.2019 a Curții de Apel București, respectiv pedepsele de 3 ani închisoare, 2 ani închisoare și 1 lună închisoare.

- dacă se consideră că se aplică regulile concursului de infracțiuni între pedepsele stabilite pentru infracțiunile A și B și ulterior regulile recidivei postcondamnatorii prin raportare la pedeapsa stabilită pentru infracțiunea C, operațiunea care trebuie urmată este aceea de cumulare a pedepsei de 4 ani 6 luni și 480 de zile aplicată prin penală nr. 2333/08.11.2018 a Tribunalului București, definitivă prin decizia penală nr. 450/A/01.04.2019, cu pedeapsa rezultantă stabilită în prezentul dosar.

3. Chestiunea de drept enunțată este nouă deoarece asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat nici printr-un recurs în interesul legii, nici printr-o hotărâre prealabilă, potrivit art.474 și, respectiv, art.477 din Codul de procedură penală.

4. Chestiunea de drept enunțată nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție, consultate astăzi, 11.03.2020.

II. Expunerea succintă a cauzei

Cauza a fost expusă succint cu ocazia verificării legalității și temeiniciei măsurii arestării preventive luate față de inculpat.

III. Punctele de vedere cu privire la dezlegarea chestiunii de drept au fost exprimate astfel:

Atât reprezentantul Ministerului Public cât și avocatul inculpatului au susținut că sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție este admisibilă.

IV. Punctul de vedere motivat al completului de judecată

1.Redarea normelor de drept intern apreciate a fi relevante în speță

Codul penal, art. 39 lit. b - când s-au stabilit numai pedepse cu închisoare, se aplică pedeapsa cea mai grea, la care se adaugă un spor de o treime din totalul celorlalte pedepse stabilite;

Codul penal, art. 40 alin. 1, 2 - dacă infractorul condamnat definitiv este judecat ulterior pentru o infracțiune concurentă, se aplică dispozițiile art. 39. Dispozițiile art. 39 se aplică și în cazul în care, după ce o hotărâre de condamnare a rămas definitivă, se constată că cel condamnat mai suferise o condamnare definitivă pentru o infracțiune concurentă;

Codul penal, art. 43 alin. 2 - când înainte ca pedeapsa anterioară să fi fost executată sau considerată ca executată sunt săvârșite mai multe infracțiuni concurente, dintre care cel puțin una se află în stare de recidivă, pedepsele stabilite se contopesc potrivit dispozițiilor referitoare la concursul de infracțiuni, iar pedeapsa rezultată se adaugă la pedeapsa anterioară neexecutată ori la restul rămas neexecutat din aceasta.

Codul penal, art. 104 alin. 2- dacă după acordarea liberării cel condamnat a săvârșit o nouă infracțiune, care a fost descoperită în termenul de supraveghere și pentru care s-a pronunțat o condamnare la pedeapsa închisorii, chiar după expirarea acestui termen, instanța revocă liberarea și dispune executarea restului de pedeapsă. Pedeapsa pentru noua infracțiune se stabilește și se execută, după caz, potrivit dispozițiilor de la recidivă sau pluralitate intermediară.

Codul penal, art. 105 alin. 1- dacă pe parcursul termenului de supraveghere se descoperă că persoana condamnată mai săvârșise o infracțiune până la acordarea liberării, pentru care i s-a aplicat pedeapsa închisorii chiar după expirarea acestui termen, liberarea se anulează, aplicându-se, după caz, dispozițiile privitoare la concursul de infracțiuni, recidivă sau pluralitate intermediară.

2.Punctul de vedere al completului de judecată.

Completul de judecată va evita să își spună un punct de vedere, pentru a nu avea loc o antepunțare asupra soluției ce urmează a fi dată în cauză și în acest mod o intervenire a unui caz de incompatibilitate.

V. Dispozițiile completului de judecată

Față de considerentele anterior expuse, se va dispune, în temeiul art.476 alin.1 C.p.p. suspendarea judecării cauzei până la pronunțarea hotărârii pentru dezlegarea chestiunii de drept sesizate.

PENTRU ACESTE MOTIVE DISPUNE:

În baza art.420 alin. 11 rap. art. 362 alin. 2, art. 208 alin. 3 și 4 și art.207 alin.4 C .proc. pen. constată legalitatea și temeinicia măsurii arestării preventive luate față de inculpatul JKL, măsură pe care o menține.

În baza art. 476 alin. 1 rap. la art. 475 C. proc. pen. sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

”În cazul în care o infracțiune (A) este concurentă atât cu infracțiunea ce reprezintă primul termen (B), cât și cu infracțiunea ce reprezintă al doilea termen (C) al unei recidive postcondamnatorii, operațiunea de stabilire a pedepsei rezultante implică:

1. Aplicarea întâi a regulilor recidivei postcondamnatorii cu privire la pedepsele stabilite pentru infracțiunile B și C, rezultanta fiind ulterior contopită, potrivit regulilor concursului de infracțiuni, cu pedeapsa stabilită pentru infracțiunea A, concurentă atât cu infracțiunea B, cât și cu infracțiunea C? sau

2. Aplicarea regulilor concursului de infracțiuni între pedepsele stabilite pentru infracțiunile A și B, rezultantei fiindu-i aplicate ulterior regulile recidivei postcondamnatorii prin raportare la pedeapsa stabilită pentru infracțiunea C, considerând că intervenția recidivei duce la ruperea concurenței dintre infracțiunile A și C?”

În baza art. 476 alin. 2 C. proc. pen. dispune suspendarea dezbaterilor în prezenta cauză, până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Fixează termen la data de 29.04.2020 în vederea discutării legalității și temeiniciei măsurii arestării preventive luate față de inculpatul JKL.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică azi, 11.03.2020.